

СВОЈ 10 ДЕНТА

"Народ" излази свакога дана по подне.

Штампарница се налази у Франконој улици бр. 20.

Власник
КРСТА Ђ. МИЛЕТИЋ

НАРОД

Одјеци руске револуције

Руска револуција је неизбежно морала изазвати реперкусије на свима странама. Са идејама, које је она проглашавала, обарајући царски режим она је нашла на најбољи пријем код свих демократија на свету, а и код режима, који владају код наших савезника. Као заточници идеје о слободи и праву, они нису нијеколико ни имали разлога да се упротиве слободном опредељивању руског народа, па чак и онда, кад су тиме њихови интереси врло јако угрожени и онда, кад можда развој револуције чини да она не би требала да заслужује њихово призрење и потпору.

По паду царизма једва да је било размишљања код сила Споразума, хоће ли прихватити ново стање или неће. Све ангажмане са руском царевином, створени дугим традицијама и суптилно израчунатим интересима, руска револуција је наследила. То је била једва вероватна појава да крајње супротно ново стање прими неповређену главну снагу: међународне срећене односе у време рата.

Главни покретачи револуције, они који су је и могли први прихватити, изгледа као да су тачно поимали до машај неизмерне користи од ове околности и зато су, у том правцу, упутили револуцију и Русију сигурним путем. С обзиром на психологију целог руског народа и с обзиром на војнички положај на фронту, они су знали да могу успешно неговати дело револуције док се не развије до уређеног државног облика. И познати су њихови напори у том погледу; напори који нису ни мало стереотипни ни бални, који су, по свом досад непознатом слободоумљу, задавали и доста бриге.

Зато се никако не може ни схватити ни рећи да све нас Савезнике држе старе концепције и стари методи, кад не можемо да схватимо ни да одобримо

најновији обрт, који је доживела руска револуција. Са свим могућним што су природа и друштво досад дали човеку, бадава ћемо се напрети да разумемо оно што се данас догађа у Русији, а да у исти мах верујемо да ће то моћи довести до доброг краја. Место тежње за срећивањем, дошао разуздана пријемни терор, место пута ка стварању слободног великог јединства, ударило се у мрак и примитивно разједињавање, место завршавања борбе против сите и војништва, отвара се нада туђој сили, да још зад у го, заваривајући своје, пролива и своју и туђу крв, избегавајући оно што је истинито, право, неизбежно, фатално.

То је страшна последица најновијег испада у руској револуцији, испада који се не може довољно преценити.

И није само неки ужи и егоистични интерес који задаје бола свима нама због заблуда, које су за време завладајућим руским генијем. Цело човечанство очекивало је од руске револуције да ће нам она, својим жртвама и великим хуманим покретом, донести целу измену свега што је раније било.

Нада у то извесно није изгубљена, али је сигурно да је она, рђавим развојем унутрашњих прилика у Русији и одлагањем наше победе, победе праве и слободне ствари, доста ослабљена.

Иначе је одјек руске револуције на савезничке државе био благ и равнодушан, већ избог смеје сродности идеја, које их крећу у раду. То, међутим, није случај и код централних сила, где је револуција, и поред свих најстрожијих мера, ипак показала многи свој утицај. Да оставимо потпуно на страну локалне појаве, којима је извесно корен у руској револуцији, као што су побуна мора, штрајкови у фабрикама, демонстрације због оскудице, и други разни ненавикнути покрети у Немачкој и Аустроугарској. Што је

много већег обима и веће опасности то је, што је одјек руске револуције почeo да добија врло јаког утицаја на унутрашњу општу политику код Централних Сила. Осећање близине великог руског по крета развило је слободу народности, дало више чежње за независност и побудило на све стране жељу за слободом, националном и човечанском.

Немци су то одмах осетили и покушавају да полумерама спрече, да те тежње не достигну катастрофалан за мах. Али би било најважније веровати, да ће изборне реформе у Пруској, покушај демократизације у Угарској или уступци, које Аустрија обећава народностима моћи да зауставе точак који је замахнут. Чим се наиђе на тешкоће у споразумевању између Централних Сила и Русије

— а по безмерно различитим њиховим циљевима до тога мора доћи — неизбежно ће се појавити и акција свих сепаратистичких и слободоумних струја у Немачкој и у Аустро-угарској. А тада, у организованим већим политичким целинама, руска револуција ће тек наћи и свога правог одзива и право своје земљиште.

Званичан енглески комишије јавља: Генерал Алленби јуче саопштава, да се у суботу, после сјајног војничког маневра енглеских трупа, Јерусалим предао.

Солун, 28. нов.
Генерал Сарај смењен је са положаја главног команданта Источне Војске.

ОПАСНИ ЗНАЦИ

Цирих, 28. нов.
Јављају из Беча: Преседници чешке уније и парламентарних клубова Југословенског и Украјинског формулисали су протест против одговора графа Чернине на руски предлог о примарју. У овом се протесту вели, да се мир не сме закључити на основици, коју је предложио граф Чернин, јер он није ни споменио право народа да слободно управљају својом судбином.

«Френденблат» живо жали ову манифестију и вели, да право народа, онако како га схватају ове странке, није у складу са интересима Аустроугарске

монархије. Затим вели, да се овакво тумачење мора најенергичније одбити и да се не сме допустити у унутрашња питања монархије никакво мешање са стране.

САВЕЗНИЦИ У ИТАЛИЈИ

Рим, 28. нов.
Француске и енглеске трупе учествују већ на нашем фронту.

Од 22. француске трупе имају задатак да се одупру свима нападима

у области језера Гарде. Оне су штитиле такође вис Рикаро, не дајући непријатељу да се спусти у равницу. У пркос снажним нападима које је вршио непријатељ, циљ је потпуно постигнут. Сада им је одређен други задатак, који је немогуће објавити.

Енглеске трупе држе терен иза ровова код Монтела, укрштајући се између планинског фронта и линије Пјаве.

РУСКИ ДОГАЂАЈИ

Петроград, 28. — Генерал Каледин на конгресу Козака из Новог Черкасса изјавио је, да је неутрално држање Козака за време великог Лењиновог удара последица Керенкове политике, који је увек радио на томе да избегне да заузме одлучно држање против очевидне опасности од большевика.

Генерал Пројеваски и Воледточки, командант кавкаског односно југозападног фронта јављају се генералу Дуканину, да су спремни да га својом војском помогну.

Лондон, 28. нов. — Агенција «Рајтер» извештава, да је Криленко прогласио генерала Дуконина за издајника народа и да је наредио, да се затвори он и сви његови присталице, без обзира на чин и прошlost.

Лондон, 28. нов. — Пуковник Репнијтон пише у «Тајмс», да ће планови савезника за идућу једину завесати од догађаја у Русији. Ти су догађаји, вели он, и сувише нејасни и ми не можемо на основу рада неких екстремиста створити дефинитиван суд о садејим приликама и о будућем развоју догађаја у Русији. Екстремисти представљају један веома мали део руског народа и они имају ефективну власт једино у Петрограду и његовој најближој околини. Они држе Петроград за рачун Немачке, али им је цела средња и јужна Русија непријатељска и на клоњена Савезницима.

Савезници треба да праве разлику између поштених Руса и оних издајника све је земље и својих савезника, који се нису устручавали да публикују тајне уговоре, у намери да створе неспоразум између савезника у корист Немачке. Савезници не смеју мислити да је са Русијом све свршено, већ морају да дођу одмах у додер са људима, који воде главну реч у јужној Русији. Треба имати у виду, да ру-

мунска војска никад није била тако организована а тако снабдевана свим потребама као сада. У јужној Русији налазе се веома велики контингензи трупа, који бисе могли веома лако реорганизовати. Го би се постигло још пре, кад би енглеској војсци пошло за руком да преко Месопотамије и Персије дође у дедир са руском војском на Каскаду.

Када делегати екстремиста буду стпочели преговоре о миру са немачким делегатима на основици «без анексија и без оштета» видиће, да Немачка, која је заузела Полјску, Курландију, Ливонију, Волинију, у чијим су рукама тврђаве Гродно, Вилна и Коњи, жели да на истоку (попут јој је то на западу не могуће) добаје пространих територија. С тога је апсурдан онакав мир какав желе большевики. Али ипак није истакнуто, да ће ови издати и Русију, као што су издали и Савезнике и да ће уступити непријатељу жељене територије.

Савезници треба да предвиде ову могућност и да учине све што могу да осујете овај план. Сваки успех значиће победу.

Лондон, 28. нов. — «Делиј Крониклу» јављају из Петрограда:

«Троцки у ноти, којом потврђује пријем Черниновог одговора, први пут истиче, да се руски предлози о миру базирају на принципу „без анексија и одштета, и на праву народа, да слободно управљају својом судбином“.

Руска Врховна Команда, за коју Троцки вели да је изолована и даље се одлучно држи.

Руски нападни батаљони изјавили су, да ће до последње капије крви бранити генерала Дуканина.

Лондон. — «Делиј Кронакл» из Петрограда: Према вестима које стижу из руске Врховне Команде, она није

руководи се и вратају.

Огласи и белешке за власнике издавају се по погодби.

Редакција је у улици Франконој бр. 20.

Главни уредник
ДРАГ. С. ГОГИЋ

хтета да призна Криленка за Врховног Команданта.

Једино му је дозво- лио, да као приватан човек дође у команду, што овај није учинио.

Петроград, 28 нов. — И генерал Черемизов, командант северног фронта, на кога су боршевици много рачунали, није хтео првогнati нову владу у Петрограду и одбио је да ступи у преговоре за примирје са непријатељем.

Кориленко, која се управо зове Абрахам, наредио је да се Черемизов смени.

Царих, 28 нов. — Један цирички лист доноси да је Кориленко, којега је максималистичка влада именовала за врховног команданта руске војске, живео до скора у Царику.

Он се родио у Љубљину и сад му је 33 године.

Већ од прве младости широј је револуционарне идеје. 1905. године суделовао је у руској револуцији под именом Абрахам а мало затим постао је друг Лењинов.

Добивши професорску диплому за руски језик, Кориленко је дошао у Швајцарску, где је живео у Лењинском друштву.

Нови генералисм још пре месец дана био је заставник у руској војсци.

Како је Кориленко из Швајцарске дошао у Русију велика је тајна, која је позната само немачком посланству у Берну.

Париз, 28. нов. — Јављају из Петрограда, да у Руској Вједомости принц Крапоткин оштро устаје против максималистичких предлога за примирје.

Овај истакнута анархијиста вели, даће велика несрећа снаги руски народ ако прими Хинденбургов мир. Та ће га несрећа пратити деценијама, јер би морао да испуњава тешке услове трговачких уговора, закључених у корист Немачке. Ако се то догоди Русија ће бити у много тежем положају, него што је била Француска после 1871. године.

Петроград, 28 нов. — Понефтијеви резултати избора за уставотворну скупштину у Петрограду донели су максималистима 424.025; кадетима 247.414 и револуционарним социјалистима 152.257 гласова.

Револуционарни социјалисти траже непрестано да се уклоне Троцки и Лењин.

Према разазем који се састао у Савезнику у Русији. Најпротив!

Париз, 28 нов. — Стижу нам утешне вести из Русије. Код руских виших официра веома је развијен осећај чести. Криленко се није усудио да оде у Врховну Команду у Мохилево. Отишао је према Двинску, где се нада у бољи пријем. У Мохилеву трупе и даље слушају генерала Дуконина и одобравају његово држање према бол-

и политичким круговима држи се, да гласови дати кадетима показују на огроман

Одговорни уредник ДРАГ. С. ГОГИЋ.

проокрет. Криза се налази на врхунцу.

Прва резултати избора у провинцији иду у првог револуционарним социјалистима.

Максималистите имају већину

сајам у индустријским центрима.

Генерал Маниковски, заменик министра војног и генерал Мараускевски, административни шеф штаба врховне команде поднели су еставку противствујући против по-вреда, које је учинила Лењинова влада обелоданиши уговоре које је Русија закључила са Савезницима.

Париз, 28 нов. — Јављају из Штокхолма: Према једној десницама из Хаџаранде листу «Дагенс Накетер» руске трупе на румунском фронту формално су одбile да закључе примирје и ставиле су се под команду генерала Дуконина.

У француској штампи живо се вискују руски догађаји: »Тан« пише:

Још није стигла ни једна аутентична вест о акцији максималиста.

Намешају се две претпоставке: или ће власт привести групи интернационарних максималиста, који ће представљати једну слабу странку у земљи и која ће остати при томе да закључи засебан мир са Немачком или ће се саставити коалиција свих социјалиста, који ће моћи у великим размарама да престављају исусељака и радника у варошима. Тада ћемо моћи рећи да постоји нека руска влада и од ове ћемо онда очекивати све друго сајам не издају.

»Али за сада — закључује «Тан», — није још вероватна претпоставка о формацији једне опште коалиције руских социјалиста».

«Пти Паризије» у једној полуслужбеној изјави уверен је, да Централне Силе нису још добиле игру у Русији, и завршује:

»Дипломација Споразума још је у стапу да преузме сјајну и успешну офанзиву у Петрограду и другде. И што буде већи занос код Немана и Аустријанаца при помисли на могућност једног мира са Русијом, то ће бити теже њихово разочарење, кад сутра буду увидели да је немогуће доћи до засебног мира. Можда ће тада народи аустро-немачки одлучио захтевати од својих влада да тачно одреде своје услове за мир и да изађу из досадашњег гробног ћутања.

Игра још није изгубљена за Савезнике у Русији. Најпротив!

Париз, 28 нов. — Стижу нам утешне вести из Русије. Код руских виших официра веома је развијен осећај чести. Криленко се није усудио да оде у Врховну Команду у Мохилево. Отишао је према Двинску, где се нада у бољи пријем. У Мохилеву трупе и даље слушају генерала Дуконина и одобравају његово држање према бол-

и политичким круговима држи се, да гласови дати кадетима показују на огроман

Одговорни уредник ДРАГ. С. ГОГИЋ.

НАРОД

шевицима. Ове трупе не признају Криленка и поручиле су му да ће га дочекати ватром из пушака, ако се усуди да дође у Мохилево.

На јужном фронту десио се овај интересантан догађај: Генерал Шчербачев упутио је проглас својим војницима, чији број прелази пола милиона, и дао потпуну слободу онима, који желе да напусте војску и да се придрже боршевицима. — Свега је 2000 иступило.

Сви остали врше и даље своју дужност и покоравају се својим ста-

решинама.

Главни одбор војника, који се налази у Врховној Команди, изјавио је да не признаје владу народних комесара и да ће подржавати постојећу војну организацију, без које је немогућ опстанак војске.

Износимо овај занимљиви преглед, који показује како су интереси заражених страна заступљени у непријатељским земљама.

Француске интересе у Немачкој и Белгији штити Шпанија: у Турској и Бугарској Холандија; у Аустрији Швајцарска.

Енглеске интересе у Бугарској штити Америка, у Немачкој Холандија; у Аустрији Шпанија; у Турској Холандија.

Белгијске интересе у Бугарској штити Холандија; у Немачкој и Аустрији Шпанија.

Америчке интересе у Немачкој, Аустрији и Белгији штити Шпанија; у Турској Шведска.

Интересе Бразилаје у Немачкој штити Швајцарска.

Интересе Италије у Немачкој и Аустрији штити Швајцарска; у Белгији и Турској Шпанија; у Бугарској Холандија.

Интересе Русије у Белгији, Аустрији и Немачкој штити Шпанија; у Бугарској и Турској Холандија.

Интересе Србије у Немачкој и Аустрији штити Шпанија; у Бугарској Холандија; у Турској Шведска.

Интересе Румуније у Немачкој, Бугарској и Турској штити Шпанија; у Аустрији Швајцарска.

Интересе Португалије у Немачкој, Аустрији, Бугарској и Турској Холандија.

Интересе Германског Империја у Енглеској штити Шведска; у Француској, Италији, Румунији штити Швајцарска; у Русији не штити нико њене интересе.

Интересе Турске у Енглеској штити Шведска; у Француској, Италији и Русији штити Шпанија.

ИТАЛИЈАНСКИ КОМИНИКЕ

Јуче у зору непријатељ је изненадном акцијом

многобројних трупа источно од Ко-

по Силе успео да заузме

после борбе прса у

прса неке наше осматрачке ровове лево од

Старе Пјаве, до Аген-

Париз, 28 нов. — Из Петрограда ово јављају о извештају, који су поднели максималистички делегати одређени да преговарају са немачком командом:

Извештај делегата Камера изводи се разликује од званичног извештаја. Камер јавља, да је после званичног састанка, који су имали непријатељски делегати са руским делегатима, одржана још једна седница, која није имала обавезан карактер, али на којој су максималисти критиковали улове, које је поднела немачка команда, тражећи да се њихове кратичке доставе немачком народу. Генерал Хоффман одбио је да се преговори наставе на тој основи, али је изјавио да ће учинити све да максималистичке прокламације продру у Француску, Енглеску и Италију, при том једнако наглашавајући да се оне напомити не смеју растулати у Немачкој.

Све ово најбоље говори оживим германистичким интригама и о цинизму немачке владе и њених агената.

ши миру врло тешке губитке.

На осталом делу фронта живља артиљеријска акција јужно од Азјаго и на превоју Бренте као и у области Монте Томба. Наше батерије су овде онде тукле непријатељске груписање. Једна наша маринска батерија разорила је мост Вианело кад се на њему вршио велики пренос трупа и материјала.

ФРАНЦУСКИ КОМИНИКЕ

Дан је обележен великом активношћу обеју артиљерија на десној обали Мезе и у Горњем Алзасу. На фронту шуме Шом Немца су, после јаког бомбардовања, извршили два напада, који су пропали под француским ватром. Французи су добили заробљеника.

ЕНГЛЕСКИ КОМИНИКЕ

Сер Дуглас Хејг јавља, да је непријатељска артиљерија била активна прошле ноћи јужно од Кајбрса, на левој обали Скарпе, јужно од Ланса на сектору Пасшанделе. Било је сукоба патрола западно од Кренкура. Одбили смо један испад јужно од Ланса и добили нешто заробљеника. Не пријатељска артиљерија је активна на сектору Месине.

ЈУЧЕРАШЊИ БРОЈ «НАРОДА» УКРАЋЕН ЈЕ ПРИЛИКОМ ПРЕДАЈЕ НА ПОШТИ И ЗАТО НИЈЕ ОТИШАО НА ФРОНТ.

САОПШТЕЊА

Милан Н. Илић, словослагач лиса »Народ«, извештава својим друговима: Браћу Катиће, Божидара Јовановића, Чедомира Павловића, Милоја Милутиновића и Јешу Петровића, да је добио од своје жене карту из Србије, у којој извештава да су њихова синжици и здрави, и много их све поздравља.

НАЈНОВИЈЕ ВЕСТИ

ПАРИЗ. — Војна комисија одлучила је да пошље у Италију као своје делегате код француске војске г.г. Лосина Абел Ферна и Етјена Фландена.

ЦИРИХ. — Подражавајући Немце, који у освојеним по-крајинама Француске издају лист »Аденер Цајтунг«, почели су и Аустријанци да штампају у Француској лист «Венецијанаше Цајтунг». У првом броју тога листа нападају се г. Лојд Џорџ и Клемансо.

ЦИРИХ, 28. нов. Одгој-варајући на питање, да ли ће се преговори о примирју са Русијом тицати и Румуније, фон Килман је одговорио у буџетској комисији Рахстага, да »гласови, који су се свих дана проносили о понуди Румуније да преговара с нама, нису још потврђени од стране Румуније, а још мање од стране румунске војске. Могуће је да румунска војска настапи рат за свој рачун и на свој ризик у покрајинама које нису окупиране.«

Штампарија АКВАРОНИ,

ЗВАНИЧНИ ИЗВЕШТАЈИ

ИТАЛИЈАНСКИ КОМИНИКЕ

Јуче у зору непријатељ је изненадном акцијом

многобро